

J.KACZMARSKI, POSTMODERNIZM

Postmodernizm

Wszystko wolno! Hulaj dusza!

Do niczego się nie zmuszaj!

Niczym się nie przejmuj za nic!

Nie wyznaczaj sobie granic!

I nie próbuj nic zrozumieć,

Nie pochodzi - mieć - od - umieć.

Możesz wierzyć, lub nie wierzyć,

Nic od tego nie zależy.

Nie wyznaczaj sobie zadań -

Kto się nie wspiął - ten nie spada,

A kto pragnie być na szczycie -

Będzie spadał całe życie.

Nie stać cię na luksus troski,

Jesteś wszakże dziełem boskim,

No a Boga przecież nie ma,

Więc to tyle na ten temat.

Wszystkie mody, wszystkie style

Równie piękne są - i tyle.

(Lub, jak chcesz, równie szkaradne -

Konsekwencje tego żadne).

Zachwył tyle wart, co wżgarda,

Stryczek tyle, co kokarda,

Prawda tyle, co jej brak,

Smaku brak - tyle co smak.

Bo to o to w końcu chodzi

By niczego nie dowodzić.

Nie wykuwać tarcz utopii

I nie kruszyć o nie kopii.

Nie planować i nie marzyć.

Co się zdarzy - to się zdarzy;

Nie znać dobra ani zła:

To jest gra - i tylko gra!

Ktoś się wzburza, że tak nie jest,

Niech się wzburza! - Ty się śmiejesz!

Nie daj wzburzać się ni wzruszać:

Wszystko wolno! Hulaj dusza!

Wszystko wolno! Hulaj dusza!

Wszystko wolno! Hulaj dusza!

- Oj, nie wolno rzeczy wielu,

Kiedy celem jest - brak celu...

(Zwłaszcza, jeśli duszy nie ma -

I to wszystko na ten temat).

Jacek Kaczmarski